

ἐχρηρίζετο ὁλόκληρον τὸ συλλογικὸν τῆς προσηλοῦς **Πινακοθήκης** πρὸς ἀριθμικὴν τῶν τίτλων. Τὰ ἔργα τῆς διαιροῦνται εἰς λαογραφικά, κοινωνικά, ἠθικοπολιτικά, ἱστορικά, ἐπιστημονικά, φιλοσοφικά, καλλιτεχνικά, περιηγητικά καὶ μυθιστορικά.

Αἱ περιηγήσεις τῆς εἶναι ἐνδιαφέρονται, τὰ μυθιστορήματά τῆς ὁμῶς στεροῦνται πλοῆς. Σκοπὸς τῶν μυθιστορημάτων τῆς ἦτο νὰ ἀναπτύξῃ κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς ἰδέας.

Ἰπὲρ τῶν γυναικῶν πολὺ ἡσχολήθη τὰ μάλιστα ἐνδιαφέροντα εἶναι *Des femmes par une femme* — *Les femmes en Orient*, τὸ ὅποιον μεταφράσθη ἐλληνιστὶ ὑπὸ τῆς κ. Αἰμιλίας Σκουζέ. — *Les femmes en Occident*, τὸ ὅποιον μεταφράσθη ὑπὸ τοῦ Δραγούμη — *Les femmes en Asie*. — Ἐγραψε καὶ περὶ τῶν γυναικῶν ἐν ταῖς Ἰνδίας καὶ περὶ τοῦ γυναικείου ζητήματος ἐν Αὐστρίᾳ, Γερμανίᾳ κτλ.

Ἀναφέρομεν τώρα μόνον ἐκ τῶν ἔργων τῆς ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀφορῶσι τὴν Ἑλλάδα: Ἡ Ἀλβανικὴ ἐθνικότης κατὰ τὰ δημοτικὰ τραγούδια. — Ἡ Ἑλληνικὴ ἐθνικότης κατὰ τὰ δημοτικὰ τραγούδια. — Οἱ Ἀλβανοὶ συγγραφεῖς εἰς τὴν νότιον Ἰταλίαν. — Γεώργιος Μηλιάτης ζωγράφος. — Ἡ Κρητικὴ ἐπανάστασις. — Ἡ νῆσος Κρήτη. — Αἱ Τόνοι Νῆροι. — Ἡ ἐλληνικὴ ἐθνικότης κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς. — Οἱ Κλέφτες τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. — Ὁ Ἑλληνικὸς κλέφτης — Βασιλική.

— Ἀντωνούσσα Καπτανεπούλου κρήσσα. — Περὶ τῆς μετακομιδῆς τῶν ὁσίων τοῦ Φωσκόλου. — Ἐκδρομὴ εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα καὶ Πελοπόννησον. — Ἡ Ἑλληνικὴ ποιησις ἐν ταῖς ἰονίοις νήσοις καὶ ἰδίως περὶ Βάλιαωρίτου....

Σημειωτέον ὅτι ἀρκεταὶ ἐφημερίδες ἐλληνικαὶ ὡς καὶ περιοδικὰ ἐδημοσίευσαν ἀξιόλογα αὐτῆς ἔργα, ἐν Ἀθήναις, Τεργέστῃ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρῃ.

Ἡ γλῶσσα ἦν συνήθως ἔγραψεν ἥτο ἡ Γαλλικὴ καὶ τὴν ἐχρηρίζετο τόσον καλὰ καὶ γλαφυρά, ὥστε τὰ ἔργα τῆς ἐδημοσίευντο εἰς τὰ σοβαρώτερα περιοδικὰ τῶν Παρισίων.

Ἡ πολυτιμὸς αὕτη γυνὴ αἰφνης ἐξέπνευσεν εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ὑπηρεσίας τῆς τῇ 18/6 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1888 περὶ τὴν ἑκτην μ. μ. ἐν Φλωρεντίᾳ. Τὴν κηδεῖαν τῆς παρεκολούθησαν μόνον οἱ ἐπίσημοι καὶ πεφιλημένοι αὐτῆς φίλοι. Ἡ πατρίς τῆς — ἡ Ρωμανία — εἰς τὸν θάνατόν τῆς ἐφάνη ψυχρά! Πρὸ τῆς σοροῦ τῆς ὁ πολὺς Δε Γουβερνάτης προσεφώνησεν ὀλίγας πλὴν ὥραιας λέξεις.

Οἱ περισσότεροι τῶν φίλων τῆς φθάσαντες μέχρι Τρεσπιάνου ἀπεχειρέτησαν μετὰ θαυμάτων δι' ὑστάτην φορὰν τὴν ἐπιφανῆ νεκράν, ἢ ὅποια τὴν προΐαν ἐκάη, διότι ρητὴ ἐπιθυμία τῆς ἦτο ὅχι ἡ ταφή, ἀλλ' ἡ cremation.

ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ

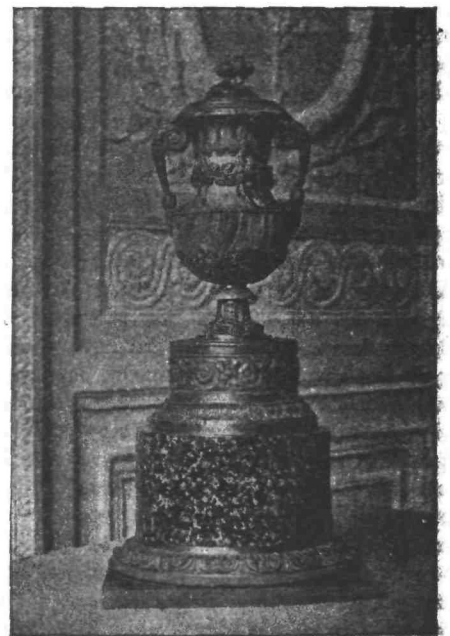
Ο ΡΥΘΜΟΣ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΙΔ'.

Ἀγαλμάτιον τῶν Σεβρῶν.

Ὑπὸ τοῦ Γάλλου τεχνουργίου κ. Baily, d., ἐπιθεωρητοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ἐξεδόθησαν εἰς δύο αὐτοτελεῖς τόμους μελέται περὶ τῶν ρυθμῶν τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' ὡς καὶ τοῦ τῆς Αὐτοκρατορίας. Ὁ ρυθμὸς τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ' πλησιάζει ἐν γένει πρὸς τὴν ἀρχαιότητα. Ἐκ τοῦ ρυθμοῦ τούτου παραθέτομεν δύο εἰκόνας. Ἡ πρώτη παριστᾷ ἀγαλμάτιον τῶν Σεβρῶν,

ἀπεικονίζον ποιμενικὴν σκηνήν. Ἡ δευτέρα παριστᾷ ἐν ἀγγεῖον ἐκ τοῦ πολυτίμου λίθου ἰάσπιδος καὶ χαλκοῦ τορνευτοῦ καὶ βάσεως ἐκ πορφυρέου. Εἶνε πρότυπον θωμαστῶν διὰ τὴν κομρότητα καὶ τὸν πλοῦτον. Εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς ἐστίας αἰδοῦσης τοῦ *Petit Trianon*.

Δοχεῖον πολυτίμον τῆς ἐποχῆς Λουδοβίκου ΙΔ'.